

בע"ח 46395-12-13 (נצרת) - חן שטרית (עציר) נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

בע"ח 46395-12-13 שטרית(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט הבכיר זיאד הווארי
המבקש: חן שטרית (עציר)
נגד
המשיבה: מדינת ישראל
החלטה

1. לפניי בקשה לקבלת חומרי חקירה ורשימת חומר חקירה לפי ס' 74 לחסד"פ (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של ניסיון רצח, נשיאה והובלת נשק וקשר לפשע, הכל לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977.

מכתב האישום עולה, כי על רקע סכסוך בין עבריינים בעיר עפולה קשרו המבקש ונאשם אחר (להלן: "האחר"), קשר לפגוע במוטי אמסלם (להלן: "המתלונן"). ביום 27.8.13, סמוך לשעה 18:50, שהה המתלונן ברחוב סמוך לביתו. משנודע למבקש ולאחר על כך, ובהתאם לקשר ולשם הוצאתו לפועל, הגיעו השניים למקום ברכב בו נהג האחר כשהם מצויידים בכלי נשק טעון (להלן: "כלי הנשק"). משווידאו המבקש והאחר כי המתלונן הוא זה שעומד ברחוב, התקרבו לעברו עם הרכב, אז יצא המבקש מהרכב כשהוא נושא את כלי הנשק, רץ לעבר המתלונן וירה לעברו שלוש יריות במטרה לגרום למותו. המתלונן שהבחין במבקש רץ לעברו, נס על נפשו וברח לתוך ביתו.

ביום 20.11.13 דנתי בבקשת המשיבה לעצור את האחר עד תום ההליכים. לאחר שבחנתי את הראיות לכאורה שבידי המבקשת ושקלתי את טענות שני הצדדים בעניין, מצאתי כי הראיות שבידי המבקשת הן בעלות פוטנציאל ראיתי שיש בו בכדי להביא, בבוא העת, להרשעת האחר בעבירות המיוחסות לו. עוד הוספתי וקבעתי, לאחר שבחנתי את הנסיבות הרלוונטיות, כי עניינו של האחר איננו נמנה על המקרים החריגים בהם ניתן להסתפק בחלופת מעצר על אף חומרת המיוחס לו. נוכח כל האמור הורתי על מעצרו של האחר עד תום ההליכים בעניינו. לאור ההחלטה בעניינו של האחר, הסכימו ב"כ המבקש למעצרו של המבקש עד תום ההליכים תוך שמירה על זכותם להגיש בקשה לעיון חוזר מבלי שיתקיימו התנאים לפי סעיף 52 לחוק המעצרים.

3. ביום 17.12.13 פנה ב"כ המבקש למשיבה בבקשה לקבלת רשימת חומר חקירה

עמוד 1

ערוכה כדין ולקבלת חוסרים ספציפיים. ביום 23.12.13 התקבלה תשובת המשיבה, אשר טענה כי "טבלת סימון המסמכים" (להלן: "הטבלה") הנמצאת בתיק מהווה רשימה ממצה העונה על דרישות החוק וכן כי כל החומר הרלוונטי, למעט דיסק אחד, הועבר להגנה.

4. ביום 25.12.13 הגיש ב"כ המבקש את הבקשה שלפניי, אשר התחלקה למעשה לשני חלקים.

ראשית טען ב"כ המבקש כי הטבלה אשר הועברה אליו אינה מהווה רשימה כדין עפ"י המבחנים שנקבעו בפסיקה. לטענתו, המדובר ברשימה שאינה ממצה, שכן עד יום זה מועברים אליו "טיפין טיפין" חומרים נוספים שאינם כלולים בטבלה לרבות תעודות חיסיון, מידעים, בקשות להאזנות סתר וכיוצ"ב. הוסיף, כי הטבלה כלל אינה כוללת התייחסות למסמכים שלא הועברו להגנה מטעמי חיסיון, חוסר רלוונטיות או כל טעם אחר, כאשר ידוע להגנה על קיומם של אלו. ב"כ המבקש טען כי לצורך הכנת ההגנה עליו לוודא כי כל חומר החקירה נמצא ברשותו, לרבות החומרים שלא נמסרו מטעם כלשהו וכי הדבר מתחייב נוכח זכותו של המבקש להליך הוגן ולמימוש זכות העיון. לצורך תמיכה בטענותיו לעניין זה הפנה ב"כ המבקש לחוק ולפסיקה.

שנית, הפנה ב"כ המבקש לחומרים ספציפיים אשר הוא מבקש להורות למשיבה להעביר לעיונו, לרבות האפשרות לעיין במרשם הפלילי של עדי התביעה 22,24,25,30,31 לכתב התביעה (להלן: "העדים"). אף בקשה זאת תמך המבקש בפסיקה רלוונטית.

5. ביום 9.1.14 התקיים דיון ראשון בבקשה, במהלכו הודיעו הצדדים כי חלק מהחומר נשוא הבקשה הועבר לידי ההגנה וכי הצדדים מנסים לצמצם חלק מהדרישות נשוא הבקשה ולפיכך זקוקים לארכה.

בדיון נוסף מיום 20.1.14 טענו הצדדים לגופה של הבקשה וכעת נותר להכריע בה, בשים לב לחומרים ומסמכים מסויימים, אשר לפי הודעת ב"כ המשיבה הועברו למבקש ולפיכך מתייתר הדיון בהם.

דיון והכרעה:

6. המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לעיון בחומר חקירה מצויה בסעיף 74(א) לחסד"פ, הקובע לאמור:

74. (א) הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו."

רבות נכתב אודות פירוש הביטוי "חומר חקירה", כפי לשון סעיף 74(א) הנ"ל, לעניין זה קבע ביהמ"ש העליון בבש"פ 11042/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(4) 203, ע' 206 כך:

"השאלה אם חומר מסוים מהווה 'חומר חקירה' תוכרע באופן פרטני, על-פי טיבו של החומר ומידת זיקתו לסוגיות הנדונות בהליך הפלילי אשר במסגרתו הוא מבוקש. בהקשר זה נפסק כי יש ליתן למונח 'חומר חקירה' פירוש רחב, הכולל אף חומר ראיתי שיש לו קשר עקיף ליריעה הנפרסת במסגרת משפטו של הנאשם. עם זאת אין לכלול בגדר התיבה האמורה ראיות אשר מידת הרלוונטיות שלהן להליך הפלילי הינה רחוקה ושולית (בג"ץ 233/85 אל הוזייל נ' משטרת ישראל [2], בעמ' 129; בש"פ 5425/01 אל חאק נ' מדינת ישראל [3], בעמ' 430-429)."

הבקשה לקבלת רשימת חומר חקירה:

7. בחלק הראשון של הבקשה, הפנה ב"כ המבקש כנגד הטבלה אשר הועברה לו, אשר לטענתו אינה מהווה רשימה כדין עפ"י מבחני החוק והפסיקה.

בדיון לפניי שב ב"כ המבקש על טענותיו וטען כי הרשימה שהוגשה לו, אף לאחר התיקונים שערך בה ב"כ המשיבה, הינה חסרה. הוא הוסיף ועמד על דרישתו כי המשיבה תכין רשימה אחת ממצה של כל חומר החקירה, לרבות פירוט מלא כשהדבר אפשרי ומתן פרפראזות לעניין חומר חסוי. ב"כ המבקש הוסיף כי מקום שרק עכשיו הועבר אליו מידע בדבר חומר שלגביו הוצאה תעודת חיסיון ונוכח סד הזמנים (כאשר אנו מצויים רק כ- 8 ימים לפני דיון הוכחות ראשון בתיק), לא נותר למבקש זמן להגיש עתירה לגילוי ראיה והדבר עומד לחובתה של המשיבה.

מנגד, ב"כ המשיבה הניח בפני בית המשפט רשימות חומר החקירה שהועברו למבקש וטען כי המדובר ברשימות ממצות העומדות בכל דרישות החוק והפסיקה. הוסיף, כי כל בקשה שהגיש המבקש לקבלת חוסרים נענתה על ידיו, ככל שהדבר היה אפשרי.

8. זכותו של נאשם בהליך פלילי לקבל לעיונו רשימת חומר חקירה מפורטת אחת, במסגרתה ירוכזו כל המידע והנתונים הרלוונטיים לאישום בעניינו, הוכרה לא פעם בפסיקת בית המשפט העליון. לפי הכללים שהותוו בפסיקה אין להסתפק ברשימה המנוסחת בצורה לקונית ממנה לא ניתן ללמוד דבר, אלא מתבקשת עריכת רשימה ברורה וממצה. לעניין זה יפים דבריה של כב' השופטת נאור בבש"פ 7936/08 ליאורה ברקו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו):

"נוכח לשונו הברורה של סעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי ועל מנת להגשים את התכליות המונחות ביסודו עליהן עמדתי לעיל, אני סבורה כי המשיבה אינה יכולה לצאת ידי חובתה בהצהרות ובהפניות למסמכים שונים אשר אם ילוקטו על ידי העוררת זעיר פה זעיר שם תוכל היא להרכיב לעצמה מתוכם את 'רשימת כל החומר שנאסף

ונרשם על ידי הרשות החוקרת הנוגע לאישום". דומני שלא לכך מכוונת הוראת סעיף 74(א) הנ"ל המטילה על המשיבה כמי שמרכזת את כל המידע והנתונים בעניין זה לערוך רשימה אחת, שלמה וממצה של כל החומר שנאסף ונרשם כאמור, אותה עליה למסור לעיון הנאשם."

עוד יפים לעניין זה דברי כב' השופט ממן בבית משפט זה בב"ש 2895/01 רחאל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו):

"עריכת רשימה מסודרת, שלמה ומלאה של כל החומר שנאסף או נרשם בידי הרשות החוקרת והנמצא בידי התביעה, יש בה כדי לוודא ניהול משפט פלילי תקין והוגן. רשימת תוכן התיק היא עניין אחד, ורשימת החומר שנאסף או נרשם היא עניין אחר. מן הראוי שהתובע הממונה על התיק יערוך רשימה משל עצמו או לפחות יבדוק את הרשימה שערכה המשטרה ויוודא כי היא כוללת את כל החומר שיש לפרטו על פי סעיף 74 לחוק הנזכר. באופן כזה תמנע השמטתו המקרית של מסמך זה או אחר."

בענייננו, בחנתי באופן מפורט את רשימות החומר החקירה אשר הועבר לב"כ המבקש ולטעמי המדובר ברשימת חומר חקירה אשר ערוכה כדין ובהתאם לקבוע בחוק ובפסיקה. עיון ברשימת חומר החקירה מלמד כי ניתן במסגרתה פירוט קצר של תוכן כל מסמך שנאסף וסומן, כאשר לצידו של כל מסמך אף מפורט תאריך המסמך וכן העורך של אותו מסמך. לטעמי, רשימת חומר החקירה, כפי שהוגשה לעיוני, הינה רשימה מסודרת, ברורה וממצה, אשר מאפשרת למבקש לבחון האם קיבל את כל החומר שנאסף במהלך החקירה נגדו.

ב"כ המבקש הפנה כאמור במסגרת הדיון לפניי לחומר חקירה לגביו הוצאה תעודת חיסיון בטענה כי המשיבה לא עמדה בחובתה לפרט ככל האפשר, ולכל הפחות לתת פרפראזות באשר לחומר החקירה לגביו הוצאה תעודת חיסיון.

בית המשפט העליון התייחס בעבר לא פעם לחומר חקירה שלגביו הוצאה תעודת חיסיון ולצורך האיזון בין האינטרס הציבורי בחיסיון ובין זכות הנאשם להליך הוגן. עמדה על הדברים, בין היתר, כ"ב השופטת ארבל בבש"פ 5221/08 עלי מוחמד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו):

"על רשימת החומר שמחויבת התביעה להעביר להגנה, גם בהתייחס לחומר החסוי, לשמש אם כן עששית שתאיר במידת מה, ככל הניתן, את האפלה בה שרויה ההגנה ותאפשר לה לעמוד במשימתה. כידוע, כל שביב מידע, פראפרזה או "כותרת" של מסמך, עשויים לשמש את הסנגור בהגנת הנאשם, שכן "אין חקר לתבונת סנגור מוכשר, ואין לנחש כיצד יכול לנצל את החומר הנמצא בפניו" (ע"פ 35/50 מלכה נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד (1) 429, 433 (1950)). לפיכך, שומה על התביעה להעביר להגנה

**רשימה מפורטת ככל הניתן, בהתחשב במגבלות שמטילה תעודת החיסיון.
כך, ראוי כי ככל שהדבר ניתן, תכלול הרשימה פרטים דוגמת: סוג הפעולה
ותאריך ביצועה, רשימת זכ"דים תוך ציון על-ידי מי נרשמו, רשימת הודעות
או דו"חות חוקר תוך פירוט מינימאלי שיבהיר במה מדובר, וכיו"ב."**

בענייננו, עיון במסמך שצורף ע"י המשיבה לרשימת חומר החקירה, אשר כותרתו "רשימת חומר
ביחס לחומר לגביו הוצאה תעודת חסיון" מגלה כי רשימה זו מפורטת באופן ראוי ואף ניתנות
פרפראזות ברורות בנוגע למהות החומר החסוי כגון "הסכם הפעלת מדובב- המכונה עבדאללה"
(ראו סע' ג' למסמך) או "צו למתן היתר לביצוע האזנת סתר + החלטה- 34468-08-13" (ראו
סע' ו' למסמך). נראה לי כי בהעברת רשימה זו למבקש, יצאה המשיבה ידי חובתה, ערכה איזון
ראוי בין זכותו של המבקש לניהול הגנתו ובין האינטרס הציבורי והעבירה למבקש רשימה
מפורטת ככל הניתן, בהתחשב במגבלות שמטילה תעודת החסיון.

מיותר לציין, כי פתוחה לפני המבקש הדרך לפנות לגילוי החומר החסוי בדרך של עתירה לגילוי
ראיה חסויה, כאשר לא מצאתי בסד הזמנים הקצר עד למועד ההוכחות בענייניו של המבקש
בכדי לשונת מהמסקנה אליה הגעתי.

סוף דבר לחלק זה של הבקשה, מצאתי כי רשימת חומר החקירה שהעבירה המשיבה לב"כ
המבקש הינה רשימה סדורה וממצה העומדת בכל דרישות החוק והפסיקה. לפיכך דין בקשתו
של ב"כ המבקש בעניין, להידחות.

הבקשה לקבלת חומרים ספציפיים:

9. בחלק השני לבקשה, התבקש כאמור בית המשפט להורות למשיבה להעביר לעיונו של
ב"כ המבקש חומרים ומסמכים ספציפיים, אשר לטענתו לא הועברו אליו אף שהינם
מצויים בחומר החקירה שנאסף. לעניין זה אשוב ואפנה להודעת הצדדים בדיון מיום
9.1.14 ולהצהרתו של ב"כ המשיבה בדיון מיום 20.1.14, לפיה חלק מהחומר נשוא
חלק זה של הבקשה כבר הועבר לעיונו של המבקש. נוכח האמור, בהחלטה זו אדון רק
במסמכים הספציפיים אשר לגביהם נותרה מחלוקת בין הצדדים.

חלק נרחב מהדיון שנערך ביום 20.1.14, הקדיש ב"כ המבקש לבקשתו לעיון בגיליון הרישום
הפלילי של העדים בתיק, אשר פורט במסגרת סע' 13' לבקשה. לעניין זה יצוין כי שניים
מהעדים שלגביהם מתבקש העיון המבוקש, הינם המדובבים בתיק. לטענת ב"כ המבקש, החומר
המבוקש חיוני ורלוונטי לניהול הגנתו של המבקש, מקום שיש בו להעיד על מהימנותם של
העדים. ב"כ המבקש הפנה לעבירות המיוחסות למבקש והבהיר כי נוכח חומרתן, הרי שבאיזון
בין זכות העדים לפרטיותם ובין זכותו של המבקש להגנה ראויה, גוברת זכותו של האחרון. אשר
למדובבים בתיק, הבהיר ב"כ המבקש כי אין ברצונם לקבל כל פרט אשר יחשוף את זהותם,
אלא רק את תוכן העבירות בהן הורשעו.

מנגד התנגד ב"כ המשיבה לבקשה. לעניין זה הפנה לפסיקה הנהוגה בנסיבות העניין, אשר שמה

לנגד עיניה את מבחן הרלוונטיות שבהצגת הרישום הפלילי של עדים. לשיטתו, אין ברישום הפלילי של העדים, ככל שיש כזה, בכדי להשליך על מהימנותם ולפיכך, לסייע למבקש בדבר. ב"כ המבקש אף הציג את גיליון הרישום הפלילי של העדים לעיונו של בית המשפט.

אשר לבקשה לקבלת גיליון רישום פלילי של המדובבים, טען כי חשיפת מידע זה עלולה להביא לחשיפת זהותם, דבר אשר מחוסה בתעודת החסיון שניתנה בעניינם. הוסיף, כי אף לעניין זה פתוחה בפני המבקש הדרך לפנות בעתירה לגילוי ראיה חסויה.

10. בכל הנוגע לחשיפת גליונות רישום פלילי של עדי תביעה, הרי שבמסגרת זו על בית המשפט למצוא את האיזון הראוי בין פגיעה בזכויות יסוד של עדים או מתלוננים - ובעיקר הזכויות החוקתיות לפרטיות ולכבוד, לבין זכויות הנאשם למשפט הוגן. לעניין נוסחת האיזון הראוי נקבע בבג"ץ 9264/04 **מדינת ישראל נ' בית משפט השלום בירושלים**, פ"ד ס(1) 360:

"השיקול המרכזי ביישומה של נוסח האיזון בין זכותו של הנאשם למשפט הוגן לבין זכויותיהם של עדים ומתלוננים לכבוד ולפרטיות הינו חשיבות החומר להגנת הנאשם. דהיינו, בכל מקרה תיבחן זיקתו של החומר לאישום ולנאשם ותיבחן האפשרות הסבירה כי תהיה בו תועלת להגנת הנאשם. בהתנגשות חזיתית בין זכות הנאשם למשפט הוגן לבין זכויותיהם של עדים ומתלוננים - דהיינו, כאשר מדובר ב"חומר חקירה" מובהק או כאשר ברי כי קיימת אפשרות סבירה שתהא בחומר תועלת להגנת הנאשם - יורה בית המשפט על גילוי של החומר לנאשם, אף אם יהיה בכך משום פגיעה בזכויותיו של עד או מתלונן. אולם, ככל שהרלוונטיות בין החומר הנדון לבין השאלות העשויות להיות במחלוקת במשפט רחוקה יותר, וככל שהזיקה בין החומר לפוטנציאל ההגנה של הנאשם נחלשת, כך יש ליתן משקל רב יותר לזכויותיהם של העדים והמתלוננים."

בבש"פ 5881/06 **בניזרי נ' מדינת ישראל**, פ"ד סב(1) 684- נקבע לעניין רישומי הרשעות קודמות כי אלו ייחשפו רק מקום בו קיימת רלוונטיות של הרישומים הנ"ל **"לנושא הדין... או לבירור מהימנותו של עד.."**. בעניין הרלוונטיות לבירור מהימנותו של עד נקבע שם כי זו תיבדק לפי 5 קריטריונים אלה:

1. הקשר בין שאלת מהימנותו של העד לבין טיב הרישום הפלילי וסוג העבירות הרשומות בגיליונו של העד.

2. חלוף הזמן מעת ההרשעה.

3. הקשר בין האישום שלגביו העד מעיד לבין הרשעותיו הקודמות.

4. הפוטנציאל הראייתי הגלום בעדותו של העד.

5. מידת מעורבותו של העד באירוע נושא האישום."

כאמור, במהלך הדיון הוצגו לעיוני רישום ההרשעות הקודמות של כל העדים בתיק **למעט שני המדובבים**.

עיון בגיליון הרישום הפלילי של העדים ככל שזה קיים ובחינתו לפי מבחן הרלוונטיות לנושא האישום המיוחס למבקש. (שעניינו כאמור - עבירת ניסיון לרצח בתוספת לעבירות נלוות), מלמד על העדר רלוונטיות להגנת המבקש, מקום שלא ניתן לומר כי יש לו זיקת רלוונטיות לאירועים בפרשה נושא האישום דנן.

יתירה מכך, ההרשעות האמורות, ככל שאילו קיימות, אינן בעבירת אומן כגון שיבוש הליכי משפט או מסירת עדות שקר, כך שאף לעניין בחינת המהימנות של מבצעה, אין כל רלוונטיות ממשית לענייננו.

בנוגע לפוטנציאל הראייתי הגלום בעדותם של העדים אציין, כי חומר החקירה העומד כנגד המבקש, אליו נחשפתי בעת הדיון בבקשת המעצר עד תום ההליכים, אינו מלמד כי לפנינו תיק שעיקר חומר הראיות בו נסמך על גרסתם או מהימנותם של העדים או כי מידת מעורבותם של אלו באירוע נושא האישום הינו מהותי. אף באמור יש בכדי לקבוע כי אין כל רלוונטיות בחשיפת גיליונות הרישום הפלילי של העדים לצורך הגנתו של המבקש.

אשר לעדים שהינם מדובבים, מקובלת עלי לחלוטין עמדת המשיבה. גם אם יושחרו הפרטים המזהים של המדובבים הרי שנוכח חשיפת העבירות שביצעו, הרשעותיהם באותן עבירות, התאריכים שבהם ניתנו פסקי הדין כנגדם והעונשים שנגזרו עליהם, עולה אפשרות ממשית שניתן יהיה לזהות את המדובבים. נוכח האמור ומקום שקיימת תעודת החיסיון המכסה כל פרט שיש בו גלגול את זהות המדובבים, הרי שאין כל אפשרות להעביר לב"כ המבקש את המידע המבוקש על ידו.

שוב אבהיר, כי לפני ב"כ המבקש פתוחה הדרך לפעול בהליך הנכון לעניין זה ולפנות, באם ימצא לנכון, בבקשה לגילוי ראיה חסויה

סוף דבר לעניין זה, לא נתקיימו התנאים שנקבעו בפסיקה לקיומה של רלוונטיות לנושא האישום או לבירור מהימנותם של העדים. לטעמי, האפשרות כי הגנתו של המבקש להתגונן תיפגע בשל אי חשיפת החומר המבוקש הינה רחוקה ובלתי משמעותית. במצב זה יש לתת משקל הולם לזכויותיהם של העדים ולהגנת פרטיותם. אשר על כן נדחית הבקשה לגילוי מרשם ההרשעות של מי מהעדים הנ"ל.

11. חלק נוסף בבקשת המבקש, אשר פורט במסגרת סעיף 13ה' לבקשה, עסק בבקשת ב"כ המבקש להעביר לעיונו מספר מסמכים אשר מסומנים בטבלה ולא הועברו אליו.

בדיון ביום 20.1.14 טען ב"כ המשיבה כי בחן באופן פרטני כל מסמך שפורט בבקשה וככל שמצא שאותו מסמך מהווה חומר חקירה, העביר אותו לב"כ המבקש. הוסיף, כי המסמכים שנותרו הינם מסמכים שאינם רלוונטיים או כאלו המהווים תרשומת פנימית ועל כן לא העבירם.

ב"כ המשיבה אף הציג מסמכים אלו לעיונו של בית המשפט.

בתגובה ביקש ב"כ המבקש כי בית המשפט יעיין בעצמו במסמכים ויכריע עפ"י תוכנם האם יש בהם רלוונטיות להגנתו של המבקש.

בחנתי בקפידה את כל המסמכים שהועברו לעיוני (המסמכים נ"א, נ"ג, נ"ז, נ"ד, נ"ה, ל"ז ע"ג, צ"ד, צ"ה, צ"ו, קל"ב, קל"ז) ושוכנעתי כי אין בהם כל מידע רלוונטי להגנתו של המבקש. המסמכים האמורים הינם עפ"י רוב תרשומת פנימיות והתכתבויות בין גורמי משטרה בגין אופן העבודה בתיק ואין בהם כל רלוונטיות להגנת המבקש.

הצדדים הפנו את תשומת ליבי למסמך המסומן, קל"ה, אשר הינו למעשה גיליון רישום פלילי של עד תביעה נוסף, אשר לא התבקש ע"י ב"כ המבקש במסגרת סעיף 13' לבקשה. עיינתי בגיליון זה ולטעמי אין כל רלוונטיות לחשיפת הרישום הפלילי של עד זה לצורך הגנתו של המבקש, כאשר בעניין זה ואין לי אלא לחזור על הטעמים אליהם הפניתי בהחלטה זו, בנוגע ליתר העדים אשר בעניינם התבקש לעיין במרשם הפלילי.

סוף דבר לעניין זה, לא מצאתי כי המסמכים אותם מבקש ב"כ המבקש לקבל לידיו מהווים חומר חקירה כמשמעותו בחוק או כי יש בהם בכדי לסייע כהוא זה בהגנתו של המבקש. נוכח האמור נדחית הבקשה אף לעניין זה.

12. נושא אחרון בו נותר לדון הינו המבוקש במסגרת סעיף 13'א' לבקשה, בו התבקש בית המשפט להורות למשיבה להעביר לב"כ המבקש רשימה מלאה של כל השיחות שנקלטו במסגרת האזנות סתר שבוצעו לנאשמים.

כעולה מתשובתו של ב"כ המשיבה במסגרת הדיון מיום 20.1.14, העבירה המשטרה לידיו רשימה של אלפי שיחות אשר נקלטו בהאזנות סתר לנאשמים, כאשר רשימה זו מסווגת בהתאם לשלוש קטגוריות של שיחות רלוונטיות, לא רלוונטיות ושיחות נוגעות. ב"כ המשיבה הבהיר כי אף הוא עבר על הרשימה ובחן את הסיווג באופן כללי וככל שהיה צורך פנה למשטרה לבדיקה חוזרת. בסופו של יום לטענתו הועברה רשימה של כל השיחות הנוגעות והרלוונטיות לעיון ההגנה וכן תמצית של שיחות אלו. הוסיף, כי בקשתו של ב"כ המבקש לקבל לידיו את כל השיחות שנקלטו, ללא קשר לרלוונטיות שלהן אינה הגיונית בנסיבות העניין ואינה עומדת בדרישות הפסיקה. הוסיף כי ככל שיש בידי ההגנה שיחות מסוימת שהיא חושבת שהינה רלוונטית, הרי שהיא מוזמנת לפנות לפרקליטת בעניינה.

בחנתי את תשובתו של ב"כ המשיבה ומצאתי לקבלה מקום שהינה עומדת בהוראות החוק והפסיקה. מטבע הדברים, אין לצפות מבית המשפט כי יבחן אלפי שיחות שהוקלטו בעמדות האזנת סתר, אם באלו אין כל רלוונטיות. השיטה בה נהגה המשיבה בענייננו, במהלכה ערכה הבחנה ביו שיחות הנוגעות או רלוונטיות לאישום ובין שיחות שאינן רלוונטיות היא השיטה אשר נקבעה כמקובלת בפסיקה, כאשר נקבע לא פעם שהנחת המוצא הינה כי המשטרה והתביעה עושות את מלאכתן באמונה וביושר. מקום שהועברה לב"כ המבקש רשימה סופית של כל השיחות

הנוגעות והרלוונטיות לאישום וכן תמצית של שיחות אלו, הרי שלטעמי עמדה המשיבה בחובתה ואין לחייבה להעביר באופן גורף רשימה של שיחות נוספות, אשר אין להן רלוונטיות לאישום כנגד המבקש. לעניין כל האמור כאן, יפים דבריו של כב' השופט רובינשטיין בבש"פ 3553/13 איציק מור נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו):

"הגורמים האחראים על סיווגו של חומר שנצבר במהלך חקירה ומיונו כראוי, בין היתר לשתי הקטגוריות האלה, הם ככלל גורמי החקירה המשטריים והתביעה. התביעה נושאת אף באחריות שהחומר יוצג לעיני ההגנה בהתאם לסיווגו. וכדברי השופטת פרוקצ'יה בעניין זאבי, "כבר נשנה לא אחת בפסיקה כי כללי הגילוי ויישום זכות העיון של נאשם בחומר חקירה מתבססים על הנחת מוצא כי המשטרה והתביעה עושות את מלאכתן באמונה וביושר" (בש"פ 2043/05 מדינת ישראל נ' זאבי [פורסם בנבו] (2005), בפסקה 16; השוו בש"פ 5221/08 מוחמד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2008)).

השופטת חיות כתבה בעניין ברקו, כי "המלאכה של מיון החומר שנאסף מסורה כאמור בידי המשטרה והפרקליטות. הנחת היסוד היא כי גורמים אלה מבצעים את מלאכתם נאמנה ובאופן מקצועי ונטול פניות, ומשכך בשלב זה של קביעת היקף 'חומר החקירה' המועמד לרשות הסניגוריה חייבים כל הנוגעים בדבר לסמוך על הגינותם, מומחיותם ניסיונם ושיקול דעתם הנאות של נציגי התביעה הכללית" (בש"פ 7064/08 מדינת ישראל נ' ברקו [פורסם בנבו] (2009), בפסקאות 23 ו-28 (להלן עניין ברקו)). אכן, יתכן לעתים שביט המשפט עצמו עובר על החומר, אך הדבר אינו צריך להיות כשגרה, והוא תלוי נסיבות. נוכח הדברים הללו, ולאחר שבאת כוחה של המדינה הצהירה כאמור שעברה בעצמה על כל רשימת השיחות, מסמך מסמך, והעבירה להגנה מספר שיחות נוספות שמצאה לנכון - והיא האדם הרביעי העובר על רשימת כל השיחות - סבורני, כי חזקה שגורמי התביעה והפרקליטות עשו את מלאכתם נאמנה גם במקרה דנא, ויש להעמיד את הפרקליטות בחזקת תקינות פעולתה. אכן, להלכה כל בדיקה נוספת עשויה לאתר עוד מסמכים בודדים, אך ברי כי יש להציב גבול סביר. לשכל הישר מקום במקומותינו. אין להלום איפוא את בקשת הסניגור שביט המשפט המחוזי יבדוק, באופן גורף, בעצמו היש בין השיחות שהוקלטו במהלך האזנות הסתר שיחות נוספות שהן רלבנטיות לכתב האישום.

אשר לקבלת רשימה של כלל השיחות שבוצעו על-ידי העורר, ובלבד שאינן פוגעות בצנעת הפרט, כחלק מן החומר שנאסף או נרשם בידי הרשות החוקרת - דרישה זו של הסניגור אינה עומדת באמות המידה שנקבעו בפסיקה, ולפיהן:

"כדי שחומר יהיה חומר ש'נאסף ונרשם' כאמור, עליו להיות קשור ונוגע

לאישום בדרך זו או אחרת, גם אם אינו רלבנטי לו באופן שיש בו כדי להופכו ל'חומר חקירה'. לפיכך, סעיף 74(א) מדבר בחומר שנאסף ה'נוגע' (כך במקור - א"ר) לאישום. חומר שהמשטרה 'נתקלה' בו באקראי אגב ביצוע החקירה והוא אינו נוגע לאישום כלל ועיקר לא ייחשב 'חומר שנאסף או נרשם', כאמור, ויש להתעלם ממנו לחלוטין (ההדגשה הוספה - א"ר) (עניין זאבי, בפסקה 14).

ובהמשך:

"חומר שנקלט בהאזנות סתר כולל בתוכו, איפוא, מרכיבים משלושה סוגים: האחד, שיחות שנקלטו שאין להן כל קשר שהוא עם נושא החקירה... ואין עומדת לגביהן זכות עיון כלשהי. מדובר בחומר, שעל פי טיבו, הרשות החוקרת נתקלה בו באקראי, ואין לו כל קשר וזיקה לענין. חומר זה עשוי לכלול שיחות של החשוד שאינן ממין הענין הנחקר... שיחות אלה הן מחוץ לגדרו של חומר ש'נאסף' על ידי הרשות החוקרת, והן מחוץ למתחם החומר שלגביו יש לנאשם זכות עיון כלשהי" (שם, בפסקה 21).

דומני, כי הדברים מדברים בעדם, ומשכך אין להיעתר אף לבקשה זו. הדבר נובע מכך, שככל שזיקתן של השיחות לאישום חלשה, וככל שנמוך הפוטנציאל הטמון בהן להגנה של העוררים, גובר משקלה של הפגיעה בסוד שיחם של המשווחים (עניין ברקו, בפסקה 29).

אין לי אלא להצטרף באופן מלא לעמדתו של כב' השופט רובינשטיין, אשר עולה בקנה אחד עם המבוקש בענייננו. נוכח האמור דין בקשתו של ב"כ המבקש להידחות אף לעניין זה.

13. לסיום, אשוב ואציין כי בהתאם להצהרתו של ב"כ המשיבה, הועברו לב"כ המבקש מקצת החומרים המבוקשים על ידו וביתר פירוט המסמכים המפורטים בסעיפים 13ב', 13ג' ו-13ד' לבקשה. ב"כ המבקש לא סתר את הדברים בדיון במעמד הצדדים. לפיכך אני מקבל כאמור את דבריו של ב"כ המשיבה ולא מוצא מקום לדון בדברים במסגרת החלטתי.

14. סוף דבר, לאחר שבחנתי את הבקשה על כל חלקיה, שוכנעתי כי המשיבה פעלה בהתאם לחוק ולפסיקה הנהוגה בנסיבות העניין והעבירה למבקש את כל החומר הרלוונטי הדרוש לו לניהול הגנתו נכון להיום.

נוכח כל האמור אני דוחה את הבקשה על כל חלקיה.

15. המזכירות תדאג להמציא עותק מהחלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"א שבט תשע"ד, 22 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.

עמוד 10